

10. Riddaren och jungfrun.

mf *p*

1. Lent om en af-ton, då dagg fal-ler på ut-ri-der den sven-men sin gång-a-ke grå. Men
 2. Sa-del av sil-ver och bett-lsel av gull, så ri-der den sven-men i hö-bende-lund. "
 3. bin-der sin häst vid lit-je-gren och trä-der så dan-sen med kä-rasten bin. "
 4. dan-sar sig varm un-der lit-je-kvist. Han bär en stor glädje, det är honom visst. "
 5. träf-fas väl a-ter vid mid-som-mar-tid, när dag-en görs lång och nat-ten görs blid. "

mf *p*

6. träffas väl a-ter om mid-sommars-dag, när lärkan hon sjunger och gö-ken han gal. " Men

jungfrun hon log, den jungfrun hon log så hjär-te-lig.

doce

jungfrun hon log, den jungfrun hon log så hjär-te-lig.

15